

СТАБІЛІЗАЦІЙНІ ПРОГРАМИ ПОДОЛАННЯ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Борсук Ю.Ю., Полінкевич О.М.

Луцький національний технічний університет, м. Луцьк

Зважаючи на важкі загальноекономічні умови в нашій державі на теперішньому етапі розвитку, досить значна частина вітчизняних підприємств мають проблеми з платоспроможністю, деякі з них стоять на межі банкрутства, а значна кількість вже збанкрутувала. На практиці з кризою, як правило, ідентифікується загроза неплатоспроможності та банкрутства підприємства, діяльність його в неприбутковій зоні або брак у фірми потенціалу для успішного функціонування. З позиції фінансового менеджменту кризовий стан підприємства полягає в його неспроможності здійснювати фінансове забезпечення поточної виробничої діяльності [1]. Ідентифікація фази фінансової кризи є необхідною передумовою правильної та своєчасної реакції на неї [2]. Особливе значення для підприємств, що знаходяться в кризовому стані, має формування і реалізація напрямків антикризового управління. Напрямок антикризового управління повинен враховувати положення підприємства в матриці кризових станів і має бути спрямований на усунення негативного впливу найбільш значимих факторів. У стабілізаційну програму перш за все має входити комплекс заходів, спрямованих на відновлення платоспроможності підприємства. Строки її здійснення для підприємства, що перебуває в зоні банкрутства, вкрай обмежені, адже резервних фондів у нього вже, як правило, немає, а фінансові вливання ззовні виключені. Саме тут починають проявлятися принципові відмінності антикризового управління від звичайного. Ці відмінності полягають у зміні критеріїв прийняття рішень [3]. Сутність стабілізаційної програми полягає в управлінні коштами для заповнення розриву між їх витратою й надходженням. Маневр здійснюється як уже отриманими й матеріалізованими в активах підприємства засобами, так і тими, що можуть бути отримані, якщо підприємство переживе кризу. Заповнення «кризової ями» може бути здійснено й збільшенням надходження коштів (максимізацією), і зменшенням поточного споживання в оборотних коштах (економією). Крім цього, антикризове управління підприємством потребує постійного моніторингу його стану. Для проведення аналізу стану проблемного підприємства необхідно оцінити його потенціал, при цьому оцінку потенціалу підприємства доцільно проводити по таких розділах: виробництво, розподіл та збут продукції, організаційна структура та менеджмент, маркетинг, фінанси.

1. Данілов О.Д. Фінанси підприємств у запитаннях і відповідях: навч. посіб. / Даніло О.Д. – К., 2011. – 246 с. 2. Білошурський М.В. Деякі особливості діагностики кризового стану підприємства / М.В. Білошурський // Актуальні проблеми економіки. – 2005. – № 3. – С. 85 – 89. 3. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством: навч. посіб. / В.О. Василенко. – К.: ЦУЛ, 2003. – 351 с.